

en vis herre på væggen og sige, at nu sker der det og det.

Der er en del arbejdsløse i øjeblikket, både blandt akademikere og inden for alle mulige andre områder, og det er ved gud ikke rart; det giver jeg hr. Kim Sejr fuldstændig ret i. Men vi går ikke ind for at sige: Nu tager vi én gruppe ud og støtter den, og så tager vi en anden gruppe ud og støtter den. Så får vi nemlig problemer.

Og hvem siger, at det lige er akademikere, de har brug for i små og mellemstore virksomheder? Hvem siger det? Jeg kender masser af virksomheder, der har brug for andre. Jeg kender nogle, der har brug for en rengøringsmedhjælper, som de simpelt hen ikke har råd til at ansætte. Jeg kender nogle, der har brug for en vinduespudder, og jeg kender nogle, der har brug for en dame til at sælge klude.

Hvem ved, om det lige er alt det innovative, hele verden skal dreje sig om? Lad os få et lidt bredt udsyn og sige, at vi ikke vil give en bestemt gruppe nogle særordninger. Vi har det brede forlig, som hedder »Flere i arbejde«, og så lader vi dem, der er med i det, komme med noget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil lige sige til fru Colette Brix, at vi faktisk også er med i det forlig, der hedder »Flere i arbejde«, men vi fik jo at vide, at forslaget her udmærket kunne indeholdes i det.

I modsætning til Dansk Folkeparti erkender vi, at på baggrund af den førte regeringspolitik er der grundlag for at sige, at vi har en stigende arbejdsløshed blandt nyuddannede akademikere, og hvis vi skal have nogle af dem i arbejde på andre områder, er det altså nødvendigt, at man målretter indsatsen. Jeg kan forstå, at den indsats vil Dansk Folkeparti ikke medvirke til, men jeg håber, vi kan få ordningen kørt ind under »Flere i arbejde«, så vi kan sikre, at der også bliver mulighed for at gennemføre denne streng.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Colette Brix, om fru Colette Brix mener, at der ikke er behov for ordninger, der kan medvirke til at øge innovationen og udviklingen i mindre danske virksomheder.

Kl. 19.20

Man kan sige, at rent politisk bevæger fru Colette Brix og jeg os i de samme cirkler – forstået

på den måde, at vi har kontakt med virksomhedernes brancheorganisationer osv. Her siger man, at der netop er behov for innovation og udviklingsprojekter blandt mindre virksomheder, men samtidig gives der udtryk for, at blandt de eksisterende ordninger er der ikke noget, der kan måle sig med den ubureaukratiske måde, som isbryderordningen har fungeret på.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Til hr. Ole Vagn Christensen: Ja, det er da beklageligt, at arbejdsløsheden stiger, men det er jo ikke kun regeringens skyld. Hold nu op med det!

Vi har en hel verden omkring os, og der har været en masse ting, der har gjort sig gældende, bl.a. økonomien, så lad nu være med at give regeringen skylden for alt. Den får skyld for meget, men det er da ikke kun regeringens skyld, at arbejdsløsheden begynder at stige. Der er altså også nogle andre ting, man skal se på i den sammenhæng.

Til hr. Kim Sejr vil jeg gerne sige med hensyn til det innovative, altså om der ikke er brug for innovativ tankegang, og om der ikke er brug for udvikling: Jo, det er der, det giver jeg hr. Kim Sejr fuldstændig ret i. Det kan der slet ikke være nogen tvivl om, og det har jeg heller aldrig påstået at der ikke er.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Lad nu skyldproblemet ligge og lad os tage fat i det, der er kernen.

Der er en stigende ledighed hos nyuddannede akademikere, og vi erkender i modsætning til fru Colette Brix, at den politik, der er lagt op til, reducerer mulighederne for at kunne få arbejde i det offentlige. Derfor er der god grund til at finde ud af, hvordan man får lavet den nødvendige omstillingsproces, og derfor synes jeg sådan set, at i stedet for at stå her og grave grøfter, når vi faktisk har konstateret, at forslaget kan rummes inden for »Flere i arbejde«, skulle man give det positive signal, at man ønsker at tage fat på ledigheden blandt de nyuddannede akademikere.

Vi ønsker at gøre det ved at tage nogle initiativer, også på det erhvervsmaessige område. Vi prøver sådan set at knytte virksomheder og akademikere sammen, og jeg synes, det ville være godt, hvis vi kunne nå dertil. Men jeg kan altså forstå, at der skal være nogle grøfter.